

SO SMĚRKAĆ

- a) je nawječor, pomału bywa ćma
- b) so smjeć započec
- c) so z někim měric

Prawa je wotmołwa a.

So směrkać prajimy na přirodny zjaw, hdyž so slónca pomału chowa a wokolo nas bywa ćma. Prajimy runje tak so směrkać kaž prajimy směrki padaja.

Takle móžeš to tež prajic

so ćmić_{ip}, so ćmičkać_{ip}, směrki padaja_{ip}, chila_{ip} so k wječoru, slónco so chowa_{ip}, počnje so šeric džen so nachila (je nawječor, džen je skoro nimo)

Přikłady z rěčneho korpusa

Za ruku so wodzjachmoj wječor, hdyž so *směrkaše*, lubosća sej lubjachmoj, lubosća naj młoduške. (Jakub Bart-Ćišinski, Zhromadžene spisy. Zwjazk 1. Lyrika, Budyšin 1971)

Hižo so *směrkaše* a tu a tam zaswěćowachu so latarnje. (Tři lěta w Ruskej. Zběrka serbskeje prozy 19. lětstotka. II. dźěl, Budyšin 1966)

Hdyž złote ranje swita, *směrka* wječor šěry (...). (Jakub Bart-Ćišinski, Zhromadžene spisy. Zwjazk 2. Lyrika, Budyšin 1969)